

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 2.

PondĀ•lĀ-, 10 Ā™Ā-jen 2022

Tak jsem se rozhodl pĀ™ipojit, a taky vĀim vyprĀivĀt o pejscĀ-ch, kteĀ™Ā- mĀ Āivotem doprovĀizeli od dĀtstvĀ- aĀ¾ do stĀĀ™Ā-. O hezkĀ½ch zĀĀ¾itcĀ-ch, ale i o smutku z jejich odchodu. ProtoĀ¾e jsem psy mĀl vĀ¾dy nesmĀ-rnĀ rĀjd. A ne vytahovat, ale vĀĀ™Ā-m, Ā¾e i oni mĀli rĀjdi mĀ. ZaĀnu v dobĀ, kdy jsme s brĀichou byli jeĀitĀ ĀoplĀ malĀ- kluci, a ne mĀstĀ, ale na vesnici. Ten prvnĀ-, stejnĀ jako ti ostatnĀ-, se ke mnĀ dostal vĀ¾dy nĀjhodou. JĀi psy nekupoval.

Bratr JindĀ™ich, vĀjechno, co mĀlo ĀtyĀ™i nohy, miloval. A taky obĀas tĀ-m celou rodinu dost vydĀsil. Jednoho podzimĀ-ho dne, kdyĀ¾ jsme jeĀitĀ bydleli ve mĀstĀ, setsakra postraĀil obyvatele tĀ™Ā-patrovĀho domu, jeĀitĀ ve mĀstĀ, kde jsme bydleli. JiĀ¾ se ĀjeĀ™ilo a ĀtyĀ™letĀ½ JindĀ™ich nikde. Ulice pĀ™ed domem lemovalo zĀjbradlĀ- a pod nĀ-m vantroky, coĀ¾ je dĀ™evĀnĀ½ ĀjirokĀ½ Ā¾lab, v nĀmĀ¾ proudila voda k nedalekĀ elektrĀrnĀ a jeĀitĀ kus dĀl tekla mĀlkĀ Ā™Ā-Āka. KdyĀ¾ uĀ¾ mĀli vĀjichni dospĀlĀ- hlavu plnou ĀernĀ½ch myĀjlenek, zastavil pĀ™ed nĀĀ-m domem vĀz taĀ¾en pĀjrem konĀ-, a ozvalo se z nĀj volĀjnĀ-: "Komu patĀ™Ā- tenhle kluk?" a Jindra byl na svĀtĀ.

Co se stalo? KdyĀ¾ povoz projĀ-Ā¾dĀl mĀsteĀkem, MalĀ½ JindĀ™ich si naskoĀil nepozorovĀjn vzadu na vĀz. Ve stĀji, kdyĀ¾ koĀĀ- odstrojoval konĀ, tak kde se vzal, tu se vzal, najednou se objevil tenhle prcek, a ptal se ho, Ā¾e za kolik penĀz by konĀ prodal? Tak hodnĀmu koĀĀ-mu nezbylo, neĀ¾ zase dĀjt na konĀ postroje a vyĀilĀpli si zpĀt do mĀsta.

AJAX

Pak, kdyĀ¾ bylo JindĀ™ichovi asi sedm let, jednoho dne pĀ™ivedl domu vĀĀka a Ā™Ā-kal mu Ajax.

To jsme uĀ¾ nebydleli ve mĀstĀ, ale na vesnici. Ajax u nĀjs zĀstal pĀj r mĀsĀ-cĀ, ale potĀ© jednoho dne odeĀjel. Byl to pes toulavĀ½ a nebyl asi plĀv spokojen se stravou, kterou dostĀjval, nevĀ-m. I kdyĀ¾ panu HĀlovi, kterĀ½ s nĀmi sousedil, zamordoval dvĀ slepice.

V tĀ© dobĀ ranĀho socialismu se pracovalo i v sobotu od Ājesti rĀjno do jednĀ© odpoledne, a dodrĀ¾ovali se dle naĀ™Ā-zenĀ- i bezmasĀ Ātvrtky. Maminka ka¾dou sobotu odpoledne z mĀsteĀka kde pracovala, pĀ™ijĀ-Ā¾dĀla s velkĀ½m nĀjkupem. VĀjak nĀjs strĀjvnĀ-kĀ bylo i s Ajaxem celkem sedm. Ten, pĀ™ilĀjkĀjn vĀnĀ-, v kuchyni vĀ¾dy asistoval. Jednou se stalo, Ā¾e v nestĀ™ĀenĀ©m okamĀ¾iku uzmul ze stolu celĀ½ ten velkĀ½ kus vepĀ™ovĀho, co bylo na nedĀlnĀ- obĀd, a vybĀhl s nĀ-m do zahrady.

Maminka s kĀ™ikem informovala rodinu. Na zahradĀ zaĀala honiĀka Ājest na jednoho. Ajax nakonec nerovnĀ½ boj vzdal a kousek vepĀ™ovĀho v nedĀli takĀ© dostal.

To je mĀj vzpomĀnka na Ajaxe, prvnĀ-ho i poslednĀ-ho pejska naĀĀ- rodiny. Pak uĀ¾ jsem mĀl psa aĀ¾ jako dospĀlĀ½.

Pepa Kouba,

a pĀ™Ā-ĀitĀ o tom dalĀĀ-m.